

АТОМНИК України

№30 (400) 24 липня 2008 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

НА ЗАХИСТІ СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ І ТРУДОВИХ ПРАВ ЛЮДИНИ

АТОМПРОФСПІЛКА ДОМОГЛАСЯ

погашення багаторічної заборгованості з виплати заробітної плати трудівникам одного з первістків промислового уранового виробництва в Україні ВО «Придніпровський хімічний завод»

В умовах ринкової розбудови держави вже за часів незалежної України наші славні трудівники, особливо ті, хто в повоєнний період майже голими руками з руїн відроджував рідну землю, несподівано зіткнулися з принизливим, що неабияк зневажає робітничу й людську гідність, ставленням до себе та до здійсненого ними трудового подвигу. А виражалось це насамперед у тому, що їх раптом стали виштурхувати прямо в плечі за поріг створених їхніми ж руками промислових гігантів. Це робилося почасти цинічно і без будь-яких мотивацій та пояснень. Більше того, людям не те, що не давали при цьому вихідної допомоги, а навіть не виплачували заробленого. І не за один день чи тиждень, а за місяці й роки. Саме так трапилося з трудівниками відомого ВО «Придніпровський хімічний завод», що в Дніпропетровській області, становлення якого пов'язане з ім'ям

першого директора, Героя Соціалістичної Праці, лауреата Державної премії СРСР, кавалера трьох орденів Леніна Михайла Платоновича Аношкіна.

Сьогодні з майже 12 тисяч працівників на ВО ПХЗ залишилося трохи більше трьох тисяч. Багатьом із цих людей підприємство так і не виплатило зарплату, і цей борг затягнувся на роки. Щоб відновити справедливість, відстояти гідність заводчан Атомпрофспілка в особі її представника Тамари Федоренко (на знімку ліворуч) та за підтримки Ради профкомів Дніпропетровської об'єднаної організації профспілки повила послідовну і цілеспрямовану боротьбу. І ці наполегливі зусилля не були марними — багаторічну заборгованість із виплати зарплати людям врешті-решт було погашено.

Тамара Олексіївна розповідає про перипетії цього досить непростого шляху подолання зазначеної заборгованості:

— Свого часу Придніпровський хімічний завод був надзвичайно потужним підприємством Міністерства середнього машинобудування колишнього Радянського Союзу. А як стали визначатися з ПХЗ уже в незалежній Україні, на певний період нас «прикріпили» навіть до суднобудування. Та зрештою віднесли до підприємств атомної промисловості нашої держави. А вже з першого дня існування підприємства, яке почало видавати готову продукцію ще в 1949 році, окрім усього іншого, ми здійснювали переробку урану. Проте з 1992 року перестали цим займатися. Поступово почали згортатися й інші виробництва. Тоді в багатьох людей підсвідомо виникло таке враження, що хтось зумисне в корисливих цілях чинить руйнацію вітчизняного виробника. Та особливість такого злочину стосовно нас полягала в тому, що при цьому знищу-

валося виробництво, яке значною мірою могло б гарантувати Україні існування суттєвого фрагмента замкненого ядерного паливного циклу, який міг би забезпечити економічну могутність нашої країни на десятиліття. Це найбільше дивувало й обурювало. Фактично зникло державне замовлення на всі види продукції, яка вироблялася досі. Тож перед керівництвом заводу постало нагальне питання пошуку шляхів використання наявного виробничого потенціалу. Було вирішено вдатися до реструктуризації виробництва. Під час її проведення в 1997 році правонаступником ВО ПХЗ стало державне підприємство «Придніпровський хімічний завод». Одночасно до нього перейшли всі борги, в т.ч. у заробітній платі, разом із неліквідними активами та повною відсутністю будь-якого виробництва реальної продукції.

— Отже зміна, так би мовити, вивіски підприємства не порятувала?

— Де там. Із таким «багажем» далеко не рушиш. Правда, невдовзі на основі цехів ПХЗ почали виникати окремі підприємства з різною формою власності, а стосов-

но самого ДП ПХЗ 27 жовтня 2000 року господарським судом Дніпропетровської області за заявою кредитора було порушено провадження у справі про банкрутство.

(Закінчення на 2-й стор.)

Начальник дільниці цеху №12 з рафінування (очищення) заготовок цирконію Юрій МОЧАЛОВ

АТОМПРОФСПІЛКА: ОЗДОРОВЧІ ЗАХОДИ

ПОЕЗІЯ ДИТЯЧОГО ЛІТА

Літо. Час відпочинку від підручників, занять у музичній чи художній школі, відсторонення від опіки батьків, які тільки й знають, що виховувати, як мовиться, словом і ділом. Табір відпочинку передбачає саме цю складову — відпочинок від встановленого вдома розпорядку життя. Проблема лише потрапити до оздоровчих центрів.

— Чи це не проблема? — цікавлюсь у заступника голови профкому Хмельницької АЕС Людмили МАЛЬКО.

— Як для кого і з якого боку дивитись, — каже візаві. — Приміром, на сьогодні подано 643 заявки на 601 місце, зарезервоване нашим дітям на літній сезон.

Зважаючи, що 51 заявник уже анулював з тих чи інших міркувань свої «претензії» на путівки, можна говорити про повне забезпечення оздоровчим відпочинком усіх охочих. Але насправді все не так гарно, як може здатися. Приміром, на третій заїзд в «Агатівку» є 141 бажаний, а наявних місць лише 70. Спробуйте задовольнити незадоволених.

(Закінчення на 4-й стор.)

ПАРТНЕРСЬКІ ЗАХОДИ: МЕДИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ, САНАТОРНО-КУРОРТНЕ ЛІКУВАННЯ

Оздоровлення персоналу — важная составляющая социальной политики на ЗАЭС

Важнейшее направление деятельности Запорожской АЭС — обеспечение безопасной эксплуатации. Гарантом безопасности ЗАЭС является персонал станции. На сегодняшний день в ОП «Запорожская АЭС» работает 11 тысяч 631 человек, сообщает инфоцентр станции.

Администрация и профсоюзный комитет предприятия не только стремятся создать людям достойные условия труда, но и стараются обеспечить персоналу комфортный отдых, оздоровление и реабилитацию. За первое полугодие 2008 года прошли оздоровление 2083 человека (что на 18 % больше, чем за аналогичный период 2007 года), затрачено 6771,0 тыс. грн. В том числе: реабилитационное оздоровление в санаторно-курортных учреждениях прошел 771 человек, профилактическое оздоровление в санаторно-курортных учреждениях — 82 человека, в пансионатах и на базах отдыха оздоровились 759 человек.

В январе 2006 года состоялось открытие лечебного корпуса профилактория ЗАЭС, которое можно назвать одним из самых значительных в развитии социальной сферы ЗАЭС и Энергодара в последние годы. По наличию самого современного оборудования и по предоставляемым оздоровительным услугам профилакторий ЗАЭС теперь превосходит многие престижные санатории страны. За первое полугодие текущего года в профилактории ОП ЗАЭС оздоровился 471 человек.

прокурора чи суду. Крім того, потрібно також врахувати необхідний час для проїзду до місця роботи.

Відповідно до частини другої статті 92 КПК за свідками, потерпілими, законними представниками потерпілих, перекладачами, експертами, спеціалістами і понятими зберігається середній заробіток за місцем роботи за час, витрачений у зв'язку з явкою за викликом. Особам, які не є робітниками чи службовцями, виплачується винагорода за відрив їх від занять.

Начальник
Юридичного
управління
Ірина ТУБЕЛЕЦЬ

25.06.08
№178/06/186-08.

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ: МІНІСТЕРСТВО ПРАЦІ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Працівнику може надаватися безплатна відпустка

Добрий день!

Прошу редакцію газети відповідати через вищі відповідні інстанції чи органи влади. Куди і до кого я вже звертався, але відповіді не отримав. Ось таке запитання: проситься наш працівник з поважних причин піти на 1—2 год., щоб, скажімо, здати аналізи в СМСЧ або за викликом до міліції тощо. Питається, на якій мінімальній період робочого часу працівник, у цьому разі АЕС, може отримати адміністративну відпустку, тобто без збереження зарплати. Бо таку відпустку доводиться оформляти на весь робочий день.

З повагою, В.П. ЖАЛДАК, голова профкому енергетичного підприємства ВП «Южно-Українська АЕС»

Голові профкому енергетичного підприємства ВП «Южно-Українська АЕС» Жалдаку В.П.
Редакції газети «Атомник України»

Юридичне управління 14.05.2008 р. щодо надання Міністерства праці та соціальної політики України в межах компетенції розглянуло Ваше звернення від

України «Про відпустки» передбачено, що за сімейними обставинами та з інших причин працівнику може надаватися відпустка без збереження заробітної плати на термін, обумовлений угодою між працівником та власником або уповноваженим ним органом, але не більше 15 календарних днів на рік.

Відповідно до наказу Міністерства статистики України від 9.10.1995 р. №253 «Про затвердження типових форм первинного обліку» короткочасова відпустка без збереження заробітної плати надається адміністрацією за ініціативою працюючого чи адміністрації та відмічається в Табелі обліку використання робочого

часу та розрахунку заробітної плати. Мінімальний період, на який надається ця короткочасова відпустка, не передбачений.

До того ж частиною першою статті 66 Кримінально-процесуального кодексу України (далі — КПК) передбачено, що особа, яка провадить дізнання, слідчий, прокурор і суд у справах, які перебувають у їх провадженні, вправі викликати в порядку, встановленому цим Кодексом, будь-яких осіб як свідків і як потерпілих для допиту або як експертів для надання висновків. Виконання цих вимог є обов'язковим для всіх громадян, підприємств, установ і організацій.

ЩИРІ ВІТАННЯ З ЮВІЛЕЄМ

Талановитому журналісту і керівнику, чуйній, порядній і добросердечній людині — головному редактору «Атомника України»

Миколі Васильовичу ПЕТРИЧЕНКУ

13 липня виповнилося 60 років від дня народження

Бажаємо здоров'я, добра й довголіття, Хай вистачить ЩАСТЯ на ціле століття. Хай скрізь буде лад: на роботі, в сім'ї. І радість на серці, і хліб на столі. Хай доля пошле Вам довгого віку, Радості, ЩАСТЯ, достатку без ліку. Хай люди повага і ласку дарують. У хаті хай злагода й ЩАСТЯ панують.

Колеги, друзі

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

● ДП НАЕК «Енергоатом» і Товариство з ядерної безпеки (Gesellschaft fur Anlagen- und Reaktorsicherheit, FRN) обговорили співпрацю у сфері підвищення безпеки експлуатації атомних енергоблоків.

Сторони домовилися співпрацювати на рівні експертів над удосконаленням методів оцінки безпеки АЕС (у т. ч. при збільшенні потужності енергоблоків), підвищенні безпеки та надійності роботи цифрових систем і зменшенні впливу людського фактора на роботу станцій.

Відповідаючи на запитання німецької сторони, генеральний інспектор-директор з безпеки НАЕК «Енергоатом» Данко Білей повідомив, що за результатами міжнародної місії OSART, організованої МАГАТЕ, рівень безпеки українських АЕС відповідає міжнародним та вітчизняним нормам безпечної експлуатації. Він додав, що Компанія постійно працює над підвищенням рівня безпеки експлуатації АЕС.

Німецька сторона також цікавилася перспективами розвитку атомної енергетики в Україні та можливостями ширшої співпраці у цій галузі.

● 14 липня Ташлицька ГАЕС виробила 300 мільйонів кіловат-годин електричної енергії з початку експлуатації. Перший гідроагрегат ГАЕС введено в експлуатацію у грудні 2006 року.

Сьогодні на Ташлицькій гідроакмулюючій станції працює перший пусковий комплекс у складі двох агрегатів (гідроагрегат №2 введено в експлуатацію у серпні 2007 року). Триває спорудження другої черги ГАЕС у складі 3-го гідроагрегату. Розпорядженням Кабінету Міністрів від 27.07.2006 року «Про затвердження плану заходів на 2006-2010 роки з реалізації Енергетичної стратегії України на період до 2030 року» завершити будівництво ТГАЕС планується у 2010 році.

Станція призначена для покриття пікових навантажень у південно-західній частині об'єднаної енергосистеми України, а також для забезпечення надійного базисного режиму роботи Южно-Української АЕС. Вона — своєрідний водний акумулятор — споживає надлишкову електроенергію у години так званих нічних провалів (насосний режим) і виробляє кіловати, яких бракує у періоди пікового енергоспоживання (генераторний режим).

● ДП НАЕК «Енергоатом» і представники одного з найбільших інвестиційних банків Morgan Stanley (США) обговорили перспективи співробітництва в атомно-промисловому комплексі.

Під час зустрічі президент Компанії Юрій Недашковський інформував банкірів про плани реалізації довгострокових та поточних інвестиційних проектів. Ішлося про розвиток спорудження 3-го та 4-го енергоблоків на майданчику Хмельницької АЕС, а також заходів з підвищення безпеки діючих енергоблоків, продовження терміну експлуатації АЕС та покращення охолоджуючих властивостей водосховища Южно-Української АЕС тощо.

Він повідомив про те, що спорудження 3-го та 4-го енергоблоків Хмельницької АЕС планується у 2016 році.

Сторони обговорили можливості фінансування зазначених проектів, а також поточних потреб Компанії, пов'язаних з проведенням літньої ремонтної кампанії.

«Для нас першочергове завдання — розвивати бізнес з українськими державними підприємствами, такими як НАЕК «Енергоатом», з огляду на стабільність роботи Компанії та її роль в економіці країни і зважаючи на те, як західні інвестори її сприймають», — наголосив виконавчий директор банку Андріус Герасимовас.

У свою чергу, Ю. Недашковський також висловив зацікавленість у співпраці з Morgan Stanley.

АЕС УКРАЇНИ: ПІДСУМКИ ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ

Виконано планове завдання з виробництва електроенергії

За оперативними даними, у січні-червні 2008-го українські АЕС виробили 47,236 млрд. кВт/год., що становить 100,8% від планового завдання.

АЕС	Планове завдання млн. кВт/год.	Вироблено млн. кВт/год.	Виконання планового завдання, %
ЗАЕС	20 142	20 349,5	101,0
РАЕС	8 452	8 551	101,2
ЮАЕС	11 365	11 379	100,1
ХАЕС	6 887	6 957	101,0
НАЕК	46 846	47 236	100,8

УТОЧНЕННЯ

У газеті «Атомник України» №26 від 23.06.2008 року було надруковано матеріал «Удосконалити ядерний п'як», у восьмому абзаці якого, де йдеться про презентацію проектів Оксаною Торгановою, з вини автора допущено неточності та довільне трактування змісту її виступу. Просимо вибачення.

АТОМПРОФСПІЛКА ДОМОГЛАСЯ

погашення багаторічної заборгованості з виплати заробітної плати працівникам одного з первістків промислового уранового виробництва в Україні ВО «Придніпровський хімічний завод»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Забігаючи наперед, сумно констатуємо, що своїм рішенням від 20 березня 2008 року зазначений суд таки визнав підприємство банкрутом.

— А що ж люди?

— Обурювалися. Ще прагли судитися. Та це мало допомогло. Тому Д н і п р о д з е р ж и н с ь к а об'єднана організація профспілки (ДООП), що входить до складу Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України, не могла залишитися на узбіччі соціального протесту трудівників ДП ПХЗ зумисному чи мимовільному свавіллю чиновників різних рівнів. Це просто був наш обов'язок — стати на захист спільчан.

— І що профспілка робила в цьому плані?

— Протягом більш як десяти років ми постійно письмово зверталися в усі можливі інстанції, включаючи президентів, Верховну Раду та уряд України, з наполяганням позитивно вирішити питання погашення заборгованості з виплати заробітної плати на користь працівників ДП ПХЗ. Однак звідусіль отримували тільки стандартні відписки. Щоправда, більш метикувати й спритні ділки від політики різного рівня неодноразово використовували наші проблеми у своїх передвиборних агітаціях, солодко обіцяючи трудівникам обов'язково розв'язати всі їхні проблеми з повернення боргу. Але вже другого дня після виборів їхні обіцянки відразу забувалися.

— Яка загальна сума цієї заборгованості?

— Близько 1,3 млн. грн. Для якогось підприємства вона незначна, а для людей, котрі заробили ці трудові копійки своїми мозолями, значила досить багато. Проте важливим є насаперед принцип соціальної справедливості, якого нинішня влада, якщо вона хоче мати надійну підтримку свого народу, мусить дотримуватися за будь-яких обставин.

— Але ж підприємство визнано банкрутом. То про що тут ще можна говорити?

— Нам так, між іншим, і з Міністерства палива та енергетики України відповіли, віднісши ці борги до другої черги, тим більше, що на балансі підприємства залишилися тільки неліквідні активи. Хоча водночас зазначили, що питання погашення заборгованості міністерство з контролю не знало й завжди готове пристати на розумну пропозицію з ліквідації боргу. Так ця проблема невирішеною докотилася до цього року. Ми ж у цій ситуації, з огляду на обставини, вважали, що вирішення питання погашення заборгованості із заробітної плати в установленому обсязі можливе лише шляхом віднесення таких витрат на рахунок витраток державного бюджету при подальшому внесенні змін до Закону України «Про державний бюджет України на 2008 рік». Для цього необхідно було передбачити кошти, отримані спеціальним фондом Державного бюджету України згідно з окремими пунктами статті 7, та спрямувати їх на погашення вказаної заборгованості. Не виключався пошук й іншого виходу при вирішенні цього питання. Але дали з цим усе одно зятягувати було нікуди.

— Відчувається вишкіл професійного профспілкового діяча. Тамаро Олексіївно, Ви особисто займалися формулюванням таких визначень?

— Нам у цьому постійно надає фахову допомогу головний спеціаліст відділу правової роботи Атомпрофспілки Віктор

Шаповалов, якого ще у 2002 році було відкомандировано для здійснення юридичного супроводу первинних профспілкових організацій ДООП на промислового майданчику ДП ПХЗ та консультації їхніх членів профспілки. Принагідно додаю, що серед членів Федерації профспілок України Атомпрофспілка однією з перших запровадила таку практику правової допомоги низовим організаціям, яка себе, як показав час, цілком виправдала. А з Віктором Миколайовичем у нас повне порозуміння з усіх виробничих, профспілкових і законодавчих питань. До того ж ми зійшлися ще й настійною вдачею та терплячим характером обов'язково доводити будь-яку розпочату справу до логічного завершення і кінцевого результату. Без такого високопрофесійного фахівця в царині юриспруденції практично неможливо було домогтися позитивного рішення більшої частини спірних питань, у тому числі й погашення заборгованості з виплати зарплати трудівникам ДП ПХЗ. Цілком справедливо вважаю, що це наша спільна перемога. І не тільки наша. Адже в неї багато складових.

— У чому суть вашої пропозиції?

— Ми запропонували реалізувати ідею погашення заборгованості з виплати заробітної плати трудівникам державного підприємства шляхом надання їм матеріальної допомоги за рахунок Атомпрофспілки, що аж ніяк не суперечить чинному законодавству. Адже в профспілковому Статуті є відповідна норма, що дозволяє надавати первинним профспілковим організаціям певну матеріальну допомогу. А з поверненням її чи ні, то це вже залежно від ситуації та обставин. Потрібно було лише узгодити цю норму на відповідних рівнях, насамперед урядовому. Особливо приємно відзначити, що нас повністю в цьому підтримало керівництво Атомпрофспілки. Тепер остаточне рішення залежало тільки від уряду. Нарешті Федерація профспілок України за безпосередньої участі представників Атомпрофспілки домоглася бажаної зустрічі з Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко, на якій було оприлюднено й цю проблему та подано пропозиції щодо її вирішення. Необхідно віддати належне главі уряду за оперативність і конкретну дію. Адже буквально через два дні Юлія Володимирівна провела окрему розмову вже тільки з керівниками Атомпрофспілки, впродовж якої чітко сформулювала доручення на адресу трьох міністерств — праці і соціальної політики, фінансів і палива та енергетики — разом з Атомпрофспілкою остаточно узгодити й затвердити схему погашення заборгованості з виплати заробітної плати працівникам ДП ПХЗ. Наголошую, що це досить важливе питання було законодавчо вирішено тільки по нашому підприємству. Хоча в його розв'язанні була задіяна вся профспілкова організація. Бо фактично саме за її кошти у вигляді матеріальної допомоги відбулося погашення наявної заборгованості. І це вкотре підтвердило високий професійний та моральний рівень керівників нашої Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України. Це — профспілкова перемога.

— Рішення про надання матеріальної допомоги для погашення заборгованості із зарплати було прийнято наприкінці квітня. А за який

проміжок часу Ви, Тамаро Олексіївно, збираєтеся виплатити її трудівникам колишнього хімізаводу?

— Точних термінів ніхто не визначав. Ще необхідно відшукати всіх цих людей. Адже їх аж півтори тисячі осіб. До того ж частина з них уже померла. Щоправда, ми про це дізналися тільки тепер. Частина людей роз'їхалася в різних напрямках. А до деякого просто ця інформація не дійшла через зміну адреси проживання. Адже вже стільки часу минуло. Хоча робимо все можливе, щоб ніхто обділений не залишився.

— Хотілося б уточнити стосовно тих працівників, які вже померли. Заробленими гроші повернути родичам?

— Переконана, що це питання буде вирішено позитивно. Необхідно лише, щоб вони документально підтвердили свою кривість. Тому зараз розробляємо положення про те, які саме мають бути надані документи. Для деякого з громадян справа з виплатою матеріальної допомоги уск-

нас увагу. Хоча свого часу наші контакти розпочалися чи не з конфлікту. Працівники цього підприємства через первинну профспілкову організацію поскаржилися на порушення Олексієм Івановичем трудового законодавства. І я домовилася з юристом відділу правової роботи Атомпрофспілки Віктором Шаповаловим про проведення перевірки щодо дотримання на підприємстві трудового законодавства. Але несподівано зустріли спротив. Довелось застосувати норму прямої дії, яка таки дозволила здійснити перевірку. Ми не приховали жодного з виявлених недоліків. Генеральний директор не лише їх усунув, а ще й письмово висловив подяку Віктору Миколайовичу та групі юристів Атомпрофспілки, котрі залучалися до цієї перевірки, за проведену роботу. Тепер от несподівано маємо друзів. І так буває.

— Як Ви особисто, Тамаро Олексіївно, оцінюєте сам факт заборгованості з виплати заробітної плати і таке її своєрідне погашення?

Тамара ФЕДОРЕНКО та головний спеціаліст відділу правової роботи Атомпрофспілки Віктор ШАПОВАЛОВ.

ладнюється тим, що вони мусять спочатку відмовитися від кредиторських вимог до ДП ПХЗ, про які вони заявили через судові позови. Тільки після цього їм виплатять належні суми матеріальної допомоги.

— Судячи з розмови, Тамаро Олексіївно, Ви ще остаточно не визначилися з терміном виплати заборгованості. І все-таки, за який період збираєтеся це зробити?

— Максимум за півтора—два місяці. Бо на сьогодні вже повернено людям понад дві третини всієї суми грошей. До речі, першим свій борг отримав колишній заступник начальника ремонтно-будівельного цеху №14 Микола Власов. І сума ця виявилася досить значною — 8600 грн. Тоді як пенсія в нього — лише одна тисяча гривень. Миколі Семеновичу вже 70 років, а він і досі трудиться. Правда, тепер уже столаром. Важко навіть уявити, що виробництво він віддав майже півстоліття. То хіба ми могли стосовно таких людей не відновити соціальну справедливість, нехай і зі значним запізненням, з метою повернення зароблених ними коштів?

— А як Ви подбали про захист касира при видачі матеріальної допомоги?

— У цьому нам надав безплатну допомогу своїми підлеглими генеральний директор ДП «38 відділ інженерно-технічних частин», яке здійснює охорону промислового майданчика колишнього ДП ПХЗ, Олексій Капля. Він навіть організував для цього окреме приміщення. А поштохом до такої неочікуваної допомоги стало те, що в нього також працюють люди, котрим своєчасно не виплатили зарплату. І я йому щиро вдячна за таку до

виплати зарплатні, звісно, ніхто не схвалює. Безумовно, це надзвичайно великий негатив як для підприємства, так і країни загалом. Але тут ще більше, ніж матеріальна, важить моральна проблема. Адже, по-перше, наше підприємство свого часу мало високу культуру виробництва. По-друге, його трудовий колектив серед інших вирізнявся високим рівнем технічного та загального інтелекту. Бо фахівці для ВО ПХЗ готували лише кілька вищих навчальних закладів колишнього Радянського Союзу, які входили до числа провідних. На наш завод люди приїздили працювати, навіть попередньо захистивши кандидатські дисертації. Тобто це була виробнича і науково-технічна еліта. І раптом усе просто на очах розвалилося, а сама трудова еліта виявилася нікому не потрібною. Та найгірше — те, що ми при цьому втратили свою конкурентоспроможність і престиж у світі на державному рівні. Дуже прикро все це усвідомлювати, надто ж коли на високому державному рівні кілька років поспіль лунають тільки розмови про створення (елементів) замкненого ядерно-паливного циклу в Україні. Поки що величезний потенціал колишнього ПХЗ, з його гігантськими територіями, ще наявними кадрами та їх бажанням розвивати атомну промисловість і забезпечувати нормальні умови життя людям, не затребуваний владною вертикаллю — від міста до країни.

Олексій МИКИТЕНКО
Фото автора

У ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

ВЕДЕТЬСЯ СПЛАНОВАНА КАМПАНІЯ НА РОЗВАЛ ПРОФСПІЛКОВОГО РУХУ УКРАЇНИ

«Останній рік найбільше профспілкове об'єднання в Україні – Федерація профспілок України – є об'єктом інформаційної атаки з боку напівкримінальних бізнес-структур та жовтих профспілок.

Спланована брутальна кампанія спрямована на підрив авторитету профспілкового руху в Україні, внесення розколу до лав Федерації та на підрив авторитету керівництва Федерації профспілок України. Це відбувається з метою захоплення і приватизації майнових та інших ресурсів, що сьогодні належать Федерації профспілок, тобто більше ніж 10 мільйонам її членів.

Численні публікації в деяких ЗМІ, які є відвертим наклепом, спроби підкупу голосів окремих членів Президії та Ради Федерації – це лише зовнішня частина дій агресора.

Сьогодні відбувається черговий виток цієї агресії, коли напередодні важливих робочих засідань керівних органів Федерації певні сили провокують навалу негативної інформації стосовно стану справ у Федерації та поливають брудом її керівництво та рядових членів.

Федерація і я особисто неодноразово зверталися до прокуратури та інших компетентних органів з проханням розібратися в цій тривожній ситуації. Бо дії агресорів напевно призведуть до тяжких соціальних наслідків у країні та можуть знищити справжній профспілковий рух в Україні» – з такою заявою звернувся до журналістів голова ФПУ Олександр Юркін під час свого виступу на бри-

фінгу в Будинку профспілок 10.07.08.

Активізація брутальної інформаційної кампанії відбулася напередодні засідання Президії та Ради Федерації, на яких керівництво Федерації планувало подати звіт про підвищення ефективності використання майнових та інших ресурсів Федерації та доробки Стратегії розвитку та підвищення авторитету Федерації на 2008-2011 роки.

Про цей намір Олександр Юркін заявив під час інтерв'ю газеті «Голос України» та іншим поважним виданням.

Вочевидь ця заява і наміри втілити у життя план розбудови Федерації та профспілкового руху в Україні та примусити певні сили активізувати свої агресивні дії та розпочати нову хвилю з дискредитації керівництва ФПУ.

Коментуючи останні події, зокрема стосовно затримання Сергія Костіна за звинуваченням у вимаганні хабара від маловідомого громадянина Італії, Олександр Юркін сказав: «Та інформаційна хвиля, яка була розгорнута навколо цієї події, наводить на думку про спланований та замовлений характер справи. Я маю на увазі, що дуже ймовірно, що певні сили спровокували дії як Сергія Костіна, так і співробітників міліції та Прокуратури. Приклади таких провокацій відомі в Україні.

У мене виникають запитання: Чому інформація про затримання з подробицями і фактами була оприлюднена через кілька годин після затримання?

Чому в інформаційних повідомленнях у деяких ЗМІ йдеться

про начебто доведений факт вимагання хабара і наводиться інформація, яка стосується виключно слідчих дій?

Чому ЗМІ, що активно оприлюднювали цю інформацію, не звернулися до Федерації та її керівництва за коментарями?

Та ще багато запитань... Я сподіваюся, що в нашій країні ще діє презумпція невинності. Тож винен чи не винен Сергій Костін – має вирішувати суд!

Але якщо почитати деякі публікації у ЗМІ, то складається враження, що суд уже відбувся і вирок винесено.

Кому це вигідно?

Тим, хто ще рік тому почав кампанію з дискредитації профспілкового руху в Україні та Федерації профспілок зокрема.

Тим, хто сьогодні намагається внести розкол до лав Федерації для того, щоб недемократичним шляхом захопити в ній владу і приватизувати майно її членів.

Я закликаю співробітників Прокуратури, які проводять слідство, бути неупередженими та об'єктивними.

Я закликаю ЗМІ та журналістів бути об'єктивними у висвітлюванні ситуації як навколо Федерації профспілок, так і навколо затримання Сергія Костіна.

Я закликаю колег з інших профспілок підтримати позицію Федерації та не допустити розвалу найбільшого профспілкового об'єднання України та приватизації майна, що належить членам профспілки».

17 липня 2008 року відбулося засідання Президії Федерації профспілок України. Президія задовольнила прохання Олександра Юркіна щодо його звільнення.

Після цього розпочала роботу четверта Рада Федерації профспілок України, на якій О.Юркін поінформував членів Ради про мотиви свого звільнення.

З інформацією про ситуацію, що склалася у Федерації профспілок України, виступив заступник голови ФПУ Ігор Луцишин.

З основного питання порядку денного Ради ФПУ «Про рішення окремих членських організацій ФПУ щодо проведення 3'їзду Федерації профспілок України» відбулася широка дискусія. Ухвалено рішення скликати VI з'їзд ФПУ 10-11 грудня 2008 року в м.Києві. Виконання повноважень голови ФПУ покладено на І. Луцишина.

Рада доручила членським організаціям Федерації профспілок провести роботу щодо визначення кандидатури на посаду голови ФПУ відповідно до вимог Статуту Федерації. Президії ФПУ доручено розробити план підготовки VI з'їзду.

Рішенням Ради ФПУ 17 липня 2008 року звільнено з обійманої посади заступника голови ФПУ С. Костіна.

На засіданні Ради ухвалено Протест Федерації профспілок України проти бездіяльності влади й відсутності належного соціального захисту громадян України в умовах зняття інфляції.

УПРАВЛІНСЬКІ ПЕРЕТВОРЕННЯ

«Енергоатом» реорганізує дирекцію

ДП НАЕК «Енергоатом» проводить структурні зміни у дирекції. Для прийняття виваженого управлінського рішення здійснюється аналіз змін організаційної структури Дирекції Компанії та відокремлених підрозділів, розташованих у м. Києві, які відбувалися з моменту утворення Компанії до 2008 року.

Наразі аналізуються причини приросту кількості штатних одиниць та чисельності працівників (об'єднання розширення обсягу робіт, збільшення функцій, передача функцій відокремлених підрозділів Дирекції тощо).

Зокрема, нова структура, створена з метою унеможливлення впливу на результати торгів, передбачає чітке розмежування функцій щодо супроводження тендерної документації та безпосередньо оцінки тендерних пропозицій учасників та вибору переможця.

Поновлюється типова структура управління атомною станцією з урахуванням особливостей кожної АЕС, яку було порушено останнім часом.

Унаслідок реорганізації робота Компанії стає більш прозорою. Поновлено прийом президентом НАЕК «Енергоатом» її працівників з особистих питань, визначено День відкритих дверей. Відтепер щосуботи, з 10:30, кожен з працівників структурних та відокремлених підрозділів Компанії може обговорити з президентом Компанії виробничі питання або записатися на прийом у керівника патронатної служби.

Також поновлюється участь органу державного регулювання (ДКЯРУ) у щоденних селекторних нарадах ДП НАЕК «Енергоатом». Слід зазначити, що практика проведення вищезазначених заходів існувала у попередні роки, але була припинена у 2006 році А. Деркачем.

НОВИНИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АЕС

Есть лицензия!

— Это наша большая победа, и нам есть чем гордиться! — подчеркнул генеральный директор ГСП ЧАЭС Игорь Грамоткин, сообщив, что Коллегия Госатомрегулирования приняла решение о выдаче лицензии на этап жизненного цикла «Эксплуатация ядерной установки ХОЯТ-1 Чернобыльской АЭС».

Как отмечено в постановлении Коллегии, реализация проекта строительства ХОЯТ-2 закончится не ранее 2013 года, а для перемещения в него отработавшего ядерного топлива с ХОЯТ-1 понадобится не менее 8-9 лет. То есть, в течение этого периода необходимо обеспечить безопасную эксплуатацию существующего хранилища. При этом, в соответствии с требованиями действующего законодательства, деятельность эксплуатирующей организации, которая непосредственно связана с эксплуатацией ядерной установки, обязана осуществляться в соответствии с лицензией.

Саммит «Большой восьмерки» приветствует прогресс в проектах на Чернобыльской площадке

Саммит утвердил Отчет Рабочей группы по ядерной безопасности «Большой Восьмерки». «Мы приветствуем прогресс в реализации международных проектов на площадке ЧАЭС, достигнутый с момента проведения последнего саммита», — заявлено в документе.

В нем также подтверждаются обязательства стран «Большой Восьмерки» совместно с Украиной реализовать План осуществления мероприятий по преобразованию объекта «Укрытие» в экологически безопасную систему, а также обеспечить безопасность и надежность объектов на площадке Чернобыльской АЭС — с тем, чтобы выведение из эксплуатации остановленных реакторов было безопасным.

Участники саммита выразили благодарность учредителям Европейского банка реконструкции и развития (ЕБРР) за перечисление 135 миллионов евро для сооружения нового безопасного конфаймента, которое финансируется из Чернобыльского фонда «Укрытие» (ЧФУ), и для строительства нового хранилища отработавшего ядерного топлива, которое финансируется со Счета ядерной безопасности (СЯБ).

В Отчете отмечается, что участниками саммита для восполнения дефицита средств принято решение организовать в 2008 году совместный взнос в СЯБ. Страны «Большой Восьмерки» призвали присоединиться к данной инициативе другие страны.

ЧАС ЗОНИ ВІДЧУЖЕННЯ: ЛЮДИ ТА СПРАВИ

ТВОРЧЕ ОСЯГНЕННЯ ЧОРНОБИЛЯ

Чим далі в часі ми віддаляємося від ядерної катастрофи на Чернобыльській АЕС, тим більше наближаємося до осягнення справжніх її причин і всіх подальших наслідків не лише для України та колишніх республік Радянського Союзу, а й усього світу, поступово злушуючи з неї шкаралупу цинічної брехні та зумисного замовчування. І якщо це нарешті відбудеться, то воно стане запорукою того, що такі трагедії людство вже ніколи не переживатиме. Є небаяка надія, що так воно й буде. Підсилює її і те, що нині це робиться і на високому творчому рівні, що виключає спекулятивність на темі та ідеологічну заангажованість. Цього разу його продемонстрували працівник інформаційно-аналітичної групи ЧАЕС Олександр Купний, представивши на суд відвідувачів національного музею «Чернобыль», що в Києві, виставку фоторобіт «Чернобыльський фотальбом. Люди та справи», і технічний директор Інституту підтримки експлуатації АЕС та письменник за покликанням Олександр Есаулов. Одночасно з демонстрацією документальної фотовиставки «Прип'ять у моєму серці» з власного архіву він там же здійснив презентацію нової книги «Хозяин Зоны» («Господар Зони»). На професійному підході до справи неабияк позначилося також те, що обидва вони повною мірою причетні до подій, пов'язаних з аварією.

Ліквідатор наслідків аварії третьої категорії Олександр Купний в атомній енергетиці з 17 років. Своє знайомство з нею він розпочав ще в 1977 році дефектоскопістом на підприємстві «Центрэнергомонтаж» під час будівництва третього блоку Белоярської АЕС (Росія). Потім там із 1980-го по 1986 рік працював дозиметристом. Після цього — оператором радіаційного цеху Запорізької АЕС. З травня 1988 року — на Чернобыльській атомній електростанції, починав також дозиметристом на третьому енергоблоці, а згодом перейшов до групи фото- і відеозйомки та дозиметричної розвідки об'єкта «Укриття».

Створення першого з його серії фотоальбомів, присвячених Чернобылю, свідчить про те, що життя триває навіть у самісінькому центрі катастрофи та 30-кілометровій зоні відчуження. Бачимо фотографії її трудивників й мешканців та окремі пейзажні види: інженера-оператора в оранжевому спецкостюмі з захисною маскою на обличчі, начальника цеху в задумі, красуні дівчини-медика, народжених у зоні малюка та святоково вбрані в одяг княгині дівчинки-підлітка, дерева, що проросли на руїнах, загального виду ЧАЕС з «Укриттям», які одночасно вра-

жають своєю потужністю та компактністю.

Відкриваючи виставку, О. Купний зізнався, що йому взагалі не подобається, коли до зони відчуження, станції та об'єкта «Укриття» ставляться, як до «страшилок», створюваних більше для залякування, ніж для конкретного озаявлення з їхньою роботою та життям узагалі. Так, приховану небезпеку необхідно поважати, як поважають сильного суперника, а не зіщулюватися й тіпатися перед нею від страху. Тому, на його переконання, фотографія має стати застереженням, яка змушує людей подбати про те, щоб надійно упокорити цю небезпечну силу та звести загрозу її лихоті до мінімуму. Гадаю, що це автору вдалося. А ще вдалося зародити надію на перспективі подальшого відродження понівеченої землі та того, колиш пісенного й прекрасного краю. Тож можна сподіватися, що представлені фотороботи змусили відвідувачів виставки Олександра Купного дещо під іншим кутом зору поглянути на Чернобыльську АЕС та зону відчуження. Так, трагедія стала, і страшна трагедія, але це ганьба та злочин — відвертатися від того життя, що є і продовжує зароджуватися в епіцентрі най-

Олександр КУПНИЙ та Олександр ЕСАУЛОВ

більшої ядерної катастрофи.

Для Олександра Есаулова подібні фотодокументи, як з'ясувалося, є лише підставою для глибокого аналізу причин та наслідків Чернобыльської техногенної аварії. Одна з причин, і найголовніша, полягає в тому, що на момент трагедії колишній військовий обіймав посаду заступника голови міськвиконкому Прип'яті. Тож йому з першої години довелося активно брати участь у ліквідації наслідків та організації евакуації жителів міста. Хоча тоді навіть він далеко не завжди був утаємничений у мотивацію задумів і дій вищого керівництва, тим більше на рівні республіки та держави взагалі. Багато з них видавалися парадоксальними й незрозумілими. Безумовно, «верхи» прагли уникнути загальної та некерованої паніки. Бо в такому випадку отримані дози радіації могли виявитися набагато більшими й небезпечнішими. Водночас не можна було й нехтувати здоров'ям людей, насамперед дітей, які в перший день трагедії продовжували вільно пересуватися містом та займатися своїми буденними справами, зовсім не відаючи про

те, що насправді сталося на атомній.

Покривало таїни з тодішніх подій для Олександра Есаулова почало зникати значно пізніше. Варто зазначити, що враження Олександра Юрійовича від побаченого на власні очі вже мало своє відображення в його літературному дебюті — книжці спогадів «Чернобыль, літопис мертвого міста», що чомусь вийшла друком у Росії. А ще він написав низку книжок для дітей. Тож перехід до дорослої художньої прози виявився не таким уже й несподіваним.

До книги «Господар Зони» увійшли роман-версія «Гірки води» та роман-реконструкція «Факультет загальної любові». Їхня суть у принципі зводиться до того, що нас завжди по життю веде якась добра сила, яка базується на загальній людській любові. Без неї ж ми стаємо просто нелюдями. Проте не переказувати зараз романів. Скажу тільки, що написані вони досить талановито, і кожен за бажання знайде там чимало відкриттів для себе.

Олексій ХОРОЛ.
Фото автора.

ДРУЖНІЙ ВІЗИТ КОЛЕГ

Атомний велопробег «Россия–Украина»

Волгодонские атомщики на велосипедах преодолели путь к Запорожской АЭС за восемь дней. 1 июля в полдень участники международного велопробега Волгодонская АЭС — Запорожская АЭС торжественно встречали в Энергодаре. Как принято на ЗАЭС — с духовым оркестром и хлебом-солью. Возле арки, символизирующей въезд на территорию станции, энергетики двух атомных электростанций — самой молодой в России и крупнейшей в Европе — приветствовали друг друга.

Запорожские энергетики во главе с генеральным директором Вячеславом Тищенко встретили волгодонскую делегацию прямо на автодороге, на пути следования велосипедистов. Приветствия волгодонских атомщиков от имени трудового коллектива Запорожской АЭС, Вячеслав Алексеевич сказал: «Главное, что все участники

дителям велопробега. По словам Геннадия Валентиновича, Запорожская АЭС очень много сделала для Волгодонской атомной станции. Именно запорожские атомщики руководили пусковыми операциями при пуске первого волгодонского блока. Как известно, в администрации Волгодонской АЭС входят бывшие специалисты нашей

жеские отношения теперь поможет договор о сотрудничестве и партнерстве, подписанный руководителями двух атомных электростанций. В договоре записано, что сотрудничество между двумя АЭС будет осуществляться путем планирования и разработки совместных программ и проектов, обмена информацией, проведения сообща имиджевых мероприятий, совместного оздоровления и отдыха работников АЭС и их детей. Итог всему сказанному подвел зажженный факел дружбы — символ единения двух трудовых коллективов, добрых взаимоотношений и долгосрочных будущих проектов.

...Трудно представить, что 800 километров, которые разделяют Энергодар и Волгодонск, можно вот так запросто преодолеть на велосипедах. При этом, кстати, как отметили встречающие, выглядели волгодонские атомщики бодро и жизнерадостно: позировали перед фотокамерами, делились впечатлениями и, конечно, фотографировали запорожские энергоблоки. Ведь, как говорили россияне, шесть «миллионников» они еще не видели.

А на вопрос, сложной ли была дорога, и руководитель пробега Геннадий Фоменко, и участники велопробега признались, что действительно было нелегко. Все восемь дней дул достаточно сильный встречный ветер. В день россияне проезжали от 80 до 150 км. Были сложные подъемы, дождь, палящее солнце (у одного из велосипедистов даже случился тепловой удар). Однако при этом спортсмены-атомщики заметили, что для велопробега в 800 км это нормальные явления. Тем более, что на протяжении всего пути во главе колонны ехал профессиональный велосипедист. Это уже известный нам Геннадий Фоменко, который, несмотря на свой 60-летний возраст, преодолевает на велосипеде и такие расстояния. Оказалось, что Геннадий Валентинович в прошлом

серьезно занимался велоспортом. В 1967 году стал мастером спорта Советского Союза, трижды был чемпионом России, призер СССР, участвовал в международных велогонках.

Он-то и организовал на Волгодонской АЭС команду велосипедистов из 30 человек. Все — с атомной станции: реакторщики, турбинисты, электрики, работники цеха ТАИ. В составе прибывшей делегации на ЗАЭС — 10 человек, все в возрасте до 25 лет. Конечно, у всех ребят есть спортивная подготовка. Правда, велогонщиков среди них нет, есть пловцы, футболисты... Велосипеды у спортсменов, конечно, хорошие (Волгодонская АЭС приобрела их семь лет назад). К слову, у волгодонских атомщиков это уже третий велопробег. Первый был два года назад на Ново-Воронежскую АЭС: 750 км — за 7 дней; в прошлом году ездили на Балаковскую: 1000 км — за 10 дней. Этот маршрут считается у них самым сложным. Следующий по плану — Южный Буг.

А в Энергодаре волгодонцы гостили недолго. Побывали на экскурсии, сыграли с запорожскими энергетиками в теннис и футбол — и домой. Ведь сейчас на Волгодонской АЭС идет строительство второго энергоблока.

Лариса ЛЕВИЦКАЯ
Фото
Николая КУЛАГИНА

Р. S: Как рассказывали участники велопробега, о том, что они приближаются к Запорожской АЭС, почувствовали гораздо раньше. Машина с представителями ЗАЭС во главе с Александром Кривцовым встречала велосипедистов за 200 км, еще на границе Запорожской области. Там же к ним присоединились и спортсмены ЗАЭС, которые (тоже на велосипедах) сопровождали волгодонцев до самого Энергодара.

велопробега, а это работники АЭС, здоровы и в хорошем настроении».

Высказав свое восхищение коллегам их мужеством и силой воли, руководитель ЗАЭС пожелал волгодонской делегации приятного пребывания в Энергодаре и пообещал подумать над ответным визитом, заранее оговорив, что работники атомной станции скорее всего выберут другой вид транспорта.

Велосипедистов также приветствовал мэр Энергодара Александр Кулибов, который выразил надежду на то, что дружеские отношения будут поддерживаться не только между двумя станциями, но и между городами.

От российской стороны выступил заместитель директора Волгодонской АЭС по управлению персоналом, социальным и корпоративным вопросам Геннадий Фоменко, который был и организатором, и руководи-

станции, а руководит самой молодой российской АЭС также бывший энергодарец, в прошлом начальник шестого энергоблока Александр Паламарчук. Что касается истории этого велопробега, то он был запланирован в апреле 2007 года, когда при встрече директоров двух станций было решено, что для усиления дружбы между российской и украинской станциями хорошо бы совершить с миссией доброй воли на ЗАЭС велопробег.

На память об этой встрече запорожские и волгодонские атомщики обменялись подарками. Генеральному директору ЗАЭС вручили книгу «Маршал атомных дел», автор которой — известный многим атомщикам Евгений Игнатенко. А дончане получили кубок с надписью «Участником международного велопробега «Волгодонская АЭС — Запорожская АЭС», июль, 2008 год».

К слову, поддерживать дру-

ЩИРО ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Наталію Романівну КУЛІБОВУ — члена ЦК Атомпрофспілки, члена профкому ВП ЗАЭС.

АТОМПРОФСІЛКА:
ОЗДОРОВЧІ ЗАХОДИ

ПОЕЗІЯ ДИТЯЧОГО ЛІТА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

— І як же бути в такому разі?

— Є положення про розподіл путівок, яким передбачено першочерговість їх отримання. Враховується кількість разів перебування дітей на відпочинку, стаж роботи батьків, пільги дітей тощо. Все розписано до деталей, але хто хоче повірити, що справедливість — головний принцип. «А от Вова їде третій рік поспіль...» І стається це тому, що Вова їде на першу чи п'яту зміну, коли у нас недобір. Зокрема на початку літа ми передали 44 путівок на море і 9 в «Агатівку» місту, бо не мали охочих відправити дітей у цей період. Не виключаю подібної ситуації і на кінець літа.

— А куди взагалі відправляє ХАЕС дітей своїх працівників на відпочинок? І скільки це коштує?

— Ми уклали довгострокові договори з «Агатівкою», що у смт Симонів Гошанського району, з таборами «Кристал» і «Ласпі» на Чорному морі в містах Алушта і Севастополь та відправляємо талановиту або спортивну юнь в оздоровчий дитячий центр «Юність», що належить ЗАЕС і розташований в смт Кирилівка на Азовському морі. Для батьків відпочинок коштує у одну десяту від вартості путівки (найменша повна вартість 1323 грн. в «Агатівці» і 3320 грн. — у «Ласпі»).

Дітям-інвалідам, із малозабезпечених сімей, напівсиротам і сиротам путівки надаються безкоштовно. Таких сьогодні виділено 24. Всього профспілковий комітет передбачив цього року на оздоровлення школярів один мільйон гривень. Це солідна сума. Взагалі, розрахунки беруться з такого твердження, що одна дитина працівника ХАЕС раз на три роки має побувати в оздоровчому таборі. Але є люди, що жодного разу не виявили бажання відправити дитину на відпочинок.

— Мало взяти путівку, треба ще доставити дітей до пункту призначення, а після оздоровлення — додому.

— Непроста проблема. Залізниця і ДАІ встановлюють свої правила, які ми не можемо трактувати на свій розсуд. Добре, що останнім часом у нас налагодилися партнерські відносини з Кривинською залізничною касою. Цього року разом із двома супроводжувачами з числа працівників ХАЕС обов'язково відправляємо в дорогу й медичного працівника. Наше завдання — забезпечити перебування дітей у дорозі.

А за підсумками відпочинку ми проаналізуємо претензії та побажання батьків і дітей, аби наступного року знайти шляхи покращення цієї роботи.

Бесіду вів Віктор ГУСАРОВ

Від редакції: «Атомник України» у №32 від 9.08.2007 року опублікував матеріал «А залізничникам — все до лампочки», в якому заступник голови профкому ВП ХАЕС Людмила Малько розповіла про байдужість чиновників залізниці до колективних прохань нормалізувати безпосередній продаж квитків на ст. Кривин, особливо у літньо-оздоровчий період.

На публікацію тоді досить обнадійливо відреагувало Міністерство транспорту та адміністрація Південно-Західної залізниці. Як зазначає сьогодні Людмила Малько, «в нас налагодилися партнерські відносини із залізничною станцією Кривин, і посадку на потяг тепер ми здійснюємо не в Шепетівці чи Хмельницькому, а в Кривині».

СОЦІАЛЬНА АКТИВНІСТЬ АТОМНИХ ПАРТНЕРІВ

Є СПІВРОБІТНИЦТВО — Є РЕЗУЛЬТАТ

У Кузнецовську (Рівненська область) на початку липня відбувся III Міжнародний турнір з міні-футболу на Кубок корпорації «ТВЕЛ» та ДП НАЕК «Енергоатом». Як і в попередні роки, у змаганнях узяли участь команди виробничих підприємств російської корпорації та атомних станцій України. Цього року в турнірі взяла участь також команда найбільшого уранового підприємства України — СхідГЗК.

Рівненській атомній електростанції вже доводилося приймати футбольні команди заводів Корпорації «ТВЕЛ» та АЕС України у 2006 році, коли цей турнір проводився вперше.

Перший віце-президент НАЕК «Енергоатом» Іван Фольтов у вітальному слові

до учасників і гостей відзначив: двосторонні ділові відносини російської та української компаній мають стабільну позитивну динаміку, що підтверджується не лише економічними результатами, а й розширенням та поглибленням співробітництва, яке має довгостроковий харак-

тер. «Щорічна спільна підтримка турніру — одне з яскравих свідчень нашого міцного партнерства не лише у бізнесі, а й у розвитку гуманітарних зв'язків», — сказав І. Фольтов.

У свою чергу, віце-президент корпорації «ТВЕЛ» Костянтин Соколов підкреслив, що НАЕК «Енергоатом» є одним із стратегічних партнерів російської компанії. «Щорічний спортивний турнір, як і решта наших спільних соціальних акцій, покликаний сприяти розширенню та поглибленню російсько-

українського співробітництва, подальшому розвитку ділових і дружніх відносин наших компаній», — сказав К. Соколов.

Дощова погода не перешкодила командам продемонструвати високий рівень гри. Переможцем турніру стала команда господарів — Рівненської атомної станції. Приз найкращого бомбардира було вручено Антону Салтикову з команди «Чепецького механічного заводу», найкращим гравцем турніру став Альберт Сафронов, який представ-

ляв «Новосибірський завод хімконцентратів», а звання найкращого воротаря здобув Юрій Крисяк, голкіпер команди Рівненської АЕС.

Гостями турніру стали представники атомних підприємств Росії та України, керівники адміністрацій міста Кузнецовська і Рівненської області, заслужені працівники ядерної галузі держав.

Під час прес-конференції, яка відбулась у рамках турніру, Володимир Коровкін, голова Кузнецовська, відзначив, що велика увага розвитку фізичного здоров'я своїх співробітників, яку приділяє керівництво підприємств

Корпорації «ТВЕЛ» та НАЕК «Енергоатом», заслуговує на найвищу оцінку і є гарним прикладом для наслідування іншим галузевим організаціям двох країн.

Переможцям та призерам змагань за традицією було вручено цирконієві кубки, виготовлені з української сировини на російському Чепецькому механічному заводі у м. Глазов (Удмуртія). Чергове спортивне свято, яке подарувала корпорація «ТВЕЛ» та НАЕК «Енергоатом» мешканцям Кузнецовська, завершилося концертом російських і українських музичних колективів та ферверком.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 708, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136,
вул. Маршала Гречка, 13.
Замовлення 1744 Тираж 5100
Ціна договірна